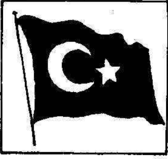
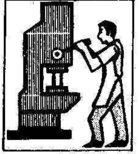

İşçi Gazetesi

Sayı 12 20 Mart 1974 ÖRGÜTLENME, MÜCADELEMİZİN İLK ADIMIDIR Masrafı: 30 Pf.

af kanunu ENGELLENİYOR !

* AP ve DP Affın Tümüne Karşı
* Yurtta ve Yurt Dışında Sınırsız Af İçin Kampanya Gelişiyor

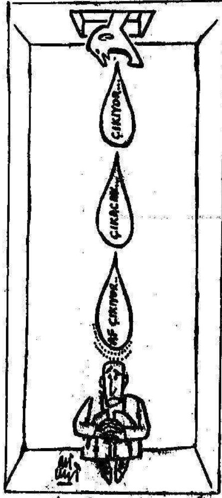
Af Kanunu tasarısı Komisyonda bazı değişikliklere uğrıyarak Meclise sunuldu. Yapılan değişiklikler Affın kapsamını daha da daraltıcı niteliktedir. Örneğin, halihazırda içeride bulunan siyasî hükümlüler, tahliye olduktan sonra politika ile uğraşamıyacaklar, siyasî parti kuramıyacaklar ve milletvekili olamıyacaklardır.

Bu arada, AP ve DP, Komisyonda kabul edilen tasarıya karşı çıkmışlar ve tasarının Anayasaya aykırı olduğunu iddia etmışlerdir. Bazı AP milletvekilleri ise, "Affı engellemek için elimizden gelen herşeyi yapacağız" diyerek, demokrasi ve halk düşmanı olduklarını bir kere daha ilân etmişlerdir.

Öte yandan, Affın kapsamının genişletilerek, özellikle siyasî suçların affı konusunda konulan sınırlamaların kaldırılması için yurtta ve yurt dışında kampanyalar devam etmektedir.

Türkiye'de tüm demokratik kuruluşlar ve kişiler, bu arada Barolar Affın sınırsız ol-

Devamı 4.sayfada

ÇİN İŞKENCESİ

ACİL GÖREVİMİZ

Bugün yurtta olsun, yurt dışında olsun işçi sınıfımızın acil görevi nedir?

Özce, gerek ekonomik, gerekse siyasî mücadele alanında daha ileri örgütlenme!

Bunu biraz açalım ve ne demek istediğimizi daha belirgin hâle getirmeye çalışalım.

Yurtta:

Türkiye'de işçi sınıfımız, 50 yıldır gerek ekonomik (daha iyi yaşama şartları için), gerekse siyasî (bağımsız ve demokratik Türkiye için) mücadelesine devam etmektedir. 27 Mayıs politik devriminden sonra, geniş kitleleri kaplayan bu mücadele, 12 Mart'tan sonra bütün baskı, zülum ve yasaklara rağmen durdurulamamıştır. İşçi sınıfımız nereden gelirse gelsin, her türlü Demokratik girişimleri ciddiye almış, savunmuş, desteklemiş ve ileri götürmek için mücadele etmiştir. Örneğin, son seçimlerde, kendi Partisi olmadığı için, demokratik özgürlükleri vadeden CHP'yi desteklemiş ve bugün iktidara geçirmiştir. CHP'den beklediği, en başta, kendisine gerek siyasî, gerekse ekonomik mücadele için serbestçe teşkilâtlanma hakkının verilmesidir.

Şimdi, yurdumuzda İşçi Sınıfının bağımsız siyasî Partisinin yeniden kurulması gündemdedir. Elbet böyle bir Parti, yarım asırlık mücadele iyi kötü ayırdedilerek, geçmişten dersler alınarak kurulmalıdır. Zaten, genel olarak partileşmenin yolu yor

Devamı 4.sayfada

PARABABALARI SALDIRIYA GEÇTİ

Yeni hükümetin aldığı son kararlardan biri epey gürültü kopardı.

Herşey için olduğu gibi, araba, traktör vs. araçlar da, fabrikadan çıkıp halkın eline geçinceye dek birçok el değiştiriyor. Bu şekilde, örneğin fabrika maliyeti 40-50 bin lira olan bir traktör, 100 bin liranın üstünde bir fiyatla çiftçinin eline geçebiliyor. Yüzde yüzden aşırı farkı birtakım aracılar kırışıyorlar.

Hükümetin aldığı tedbir bu aracı kârlarını sınırlandırmayı hedef alıyor. Diyor ki hükümet: Her aracın bir fabrika çıkış fiyatı olacak, bir de perakende satış fiyatı.. Fiyatların alabildiğine yükselmesi bu şekilde önlenmek isteniyor.

İşte gürültü de buradan kopuyor.

Önce, "İşadamları ve Sanayiçiler Derneği" bir bildiri yayınlayıp hükümete karşı sal

Devamı 4.sayfada

Komandolar Yine Sahnede

"BOZİTLER 12 MART ÖNCESİ GÖREVLERİNİ YENİDEN ÜSTLENDİLER"

Kendilerine "Bozkurtlar" diyen bu it sürüsünün ağababası Alpaslan Türkeş'in geçenlerde bunlara hitaben yaptığı konuşmada sıraladığı bir yığın inciden özellikle şu sözler dikkati çekti:

"Sizler özellikle kaba kuvvete karşı savaşacaksınız." Hani, insanın bir an, Türkiye'de kaba kuvvetin yegâne temsilcisi olan bu insanların kendilerine karşı cihad açtıkları ya da ayna karşısında gölge dövüşüne heveslendikleri zehabına kapılası geliyor. Gelgelelim, eski maceralarından çok iyi tanıdığımız bu güruha verilen "Aport!" komutunun anlamı iyice belli.

Topkapı Atatürk Öğrenci Sitesindeki olaylar sırasında ustura darbesi ile pardesüsü yırtılan bir öğrenci..

Netekim sonuçlarını görmiye başladık bile. Gün geçmiyor ki, gazetelerde komandoların yarattığı bir olay okumıyalım. İstanbul'da Atatürk Sitesini basıp öğrencileri yaralıyorlar, Orman fakültesinde kendi kitaplarını okumıyanlara ve kendi rozetlerini takmıyanlara baskı yapıyorlar, Ankara'da DTC fakültesindeki öğrenci seçimlerinde, Erzurum üniversitesinde tabancalı kavgalar çıkaranlar hep onlar oluyor.

Eski acı tecrübelerden ders alarak, devrimci gençlerin uyanık olmaları gerekiyor.

İşçi toplantıları devam ediyor

İşçi Gazetesinin önceki sayılarında duyurduğumuz Recklinghausen, Gelsenkirchen, Düsseldorf, Frankfurt ve Hanau işçi toplantılarından sonra Münster'de ve Düsseldorf'ta yeniden işçi toplantıları düzenlenmiştir.

Devamı 4.sayfada

şamar

Yağma Var, Yağmaa !..

Geçen dönem milletvekili olup ta bu dönem yeniden seçilen 159 milletvekili, 14 Ekim seçimlerine gidilmeden önce Eylül, Ekim ve Kasım aylarına ait ödenek ve yolluklarını almış olmalarına rağmen, bu kişiler yeniden seçilir seçilmez Ekim ve Kasım aylarına ait ödenek ve aylıklarını tekrardan alarak Hazineyi kanunsuzca

Devamı say.4de

Nizami

iflâslar arttı

RAUNHEİM'DE RECENIA TEKSTİL FABRİKASI "İFLÂS" ETTİ: 200 kadar yabancı işçi işsiz kaldı. Firmadaki alacaklarını alma şansları yok. İşsiz kalan yabancıların çoğunluğunu Türkiyeli kadın ve erkek işçiler teşkil ediyor.

Muhabirimizin edindiği bilgiye göre, Firmanın sahibi oldukça zengin bir "İş adamı", yatırımını başka sahalara ve ülkelere kaydırdıktan sonra şimdi İsviçre'de Mercedes 600 arabası ile dolaşmaktadır. Duruma İflâs Masası elkoymakla beraber, İşçilerin alacaklarını ödeyebilecek miktarda parayı ele geçirememiştir.

RÜSSELSHEIM'DE GEWERBAU İNŞAAT FİRMASI DA İFLÂS ETTİ: 25'i Türkiyeli çok sayıda işçi işsiz kaldı ve son bir buçuk aylık ücretlerini alamadılar. Bu iflâs da hükümetin kredi kısıtlaması ile ilgilidir. Türkiyeli işçi-

Devamı 4.sayfada

NEDEN RESMEN AÇIKLAMAZLAR ? -II-

Rafet Akyalçın

Kapitalist rejimlerde hükümetlerin fiyatları kontrol hakları yoktur. Üretilen ürünlere son tahlilde sahip olanlar patronlardır ve onların dilediği fiyata mal satma "hürriyetleri" vardır. İşçilere senede yüzde 10 miktarında ücret zammı vermemek için yapmadıkları maskaralık bırakmazlar. Grev korkusuyla vermek zorunda kaldıkları ücret artışlarını fiyatlara zam yaparak geriye almakla da kalmayıp, bir misli de fazlasını alırlar. Bu nedenle kapitalist hükümetleri "İstikrar" politikası uygulamak isterler ki, üretimin maliyeti düşsün (ucuzlasın)!..

İSTİKRAR POLİTİKASI NASIL OLUR?

İstikrar politikası için kapitalist hükümetin başvurduğu ilk çare kredilerin ve yatırımların kısıtlanmasıdır. Bunun tabiî sonucu olarak kredi ile işgören küçük işletmeler teker teker iflâs ederler. Tüketici durumdaki halkın satınalma imkânları kısıtlanmış olur, üretim azalır. İflâs eden küçük işletmelerin mevcut mallarını büyük tekelci durumdaki işletmeler satınalırlar. Sahipleri de gene büyük işletmelere girip Ustabaşı, Postabaşı gibi görevlerle çalışmağa başlarlar. Ama gerek küçük işletmelerden çıkarılan işçiler, gerekse genel üretimin yavaşlamasıyla işinden olan işçileri hiç kimse işe al-

Devamı 3.sayfada

MEKTUPLAR

İşçi Gazetesine,

Yabancı ülkelerde bin bir zorluklar içinde çalışan bizler, hergün çeşitli problemlerle karşı karşıyayız. Yaşamıyla, örfleri ve gelenekleri ile bize tamamen ters düşen bu diyarlarda, ikinci sınıf insan muamelesine maruz kalan yine bizleriz. Bu memleketlerin insanları gibi vergimizi, sigortamızı ödememize rağmen devamlı haksızlıklarla karşı karşıyayız. Onlara nazaran az kazanıyor; çok çalışıyoruz. Ve de dertlerimiz, problemlerimiz azalacak yerde gün geçtikçe çoğalıyor.

Fakat biz,ekonomik ve sosyal haklarımız için tüm gücümüzle mücadele etmek zorundayız. Nasıl ki tek elin sesi çıkmıyorsa, tek tek mücadele etmek başarısız ve yetersiz oluyor. Onun için bizler birleşmeliyiz. Elele vermeliyiz. O zaman sesimizi duyurabilir, haklarımızı çiğnetmemek için daha güçlü mücadele edebiliriz.

Günlük yaşamımızda karşılaştığımız zorluklar ve problemler pek çoktur. Ben size kendi başımdan geçen, bana yapılan baskıyı ve haksızlığı örnek olarak anlatacağım. Fakat ben bu durumda yalnız değilim. Bizim bölgemizde bu çeşit haksızlıklara maruz kalan özellikle biz Türkler olmaktadır. Ve de bir çok kardeşimiz aynı duruma düşmektedir.

Şöyle ki, benim iki sene oturma müsaadem ve işim vardır. Ve işyerim benden memnundur. Bu şartlar altında İşçi Bulma Kurumuna gittim. Dört ay oyaladıktan sonra, üç aylık çalışma müsaadesi verdiler. Sebebini sorduğumda, benim bankada çalıştığımı, iyi bir işyerim olduğunu söylediler. Ve de benim yerime bir Alman'ın çalışabileceğini sözlerine eklediler.

Tabiî ben de, kendilerini iş mahkemesine vereceğimi ve sendikama meseleyi aktaracağımı söyledim.

Bu sefer ağız değiştirdiler. Çünkü biliyorlardı kanunsuz ve haksız davrandıklarını... Ve benim durumumda birçok işçi arkadaşımızın olduğunu, tartışma anında öğrendim.

Tabiî ki bu haksızlıkları gören ne ilk ne de son yabancı emekçi olacağım. Tabiî ki biz çözüm yolları ararken, yalnız kendimiz için değil, tüm kardeşlerimiz için çalışacağız. Yeter ki inançlı olarak birleşelim. O zaman daha güçlü ve başarılı olacağımıza inanıyorum.

Çiler Karakaş

AVRUPA'DA KARA BULUTLAR DOLAŞIYOR

Avrupa emperyalist devletleri İkinci Dünya Savaşından sonra büyük sarsıntı geçirmişlerdi. Yıkıntıdan onları Amerikan doları ve Amerikan askeri kurtardı.

Gel zaman git zaman, bu devletler kendilerini toparladılar. Hattâ, hiçbir zaman ulaşamadıkları ekonomik ve ticarî güce ulaştılar. Fakat, savaş sonrasında boyunlarına geçirilen Amerikan tasması (Dolar hegemonyası ve Amerikan üsleriyle yüzbinlerce asker) yerli yerinde duruyordu.

İlkin Fransız De Gaulle, arkasında Alman Adenauer ve öteki ufakliklar olmak üzere Amerika'ya karşı bayrağı kaldırdılar. Ortak Pazar kuruldu. Düşe kalka günümüze dek gelindi. Hele geçen yıl başında İngiltere'nin de katılmasıyla gerçekten bir Avrupa Birliği doğuyor sanıldı.

Fakat bugün o iyimserlik havası yerini âdeta umutsuzluğa bırakmıştır. Amerika, emperyalist kesimde kendine rakip istemiyor. Ortak Pazar ancak kendi güdümünde olursa, ona razı gelebilir. Bağımsız bir hareketi Amerika'nın yaşatmaya hiç niyeti yoktur.

Son zamanlarda gerek Amerikan Dışişleri Bakanı Kissinger, gerekse Başkan Nikson arka arkaya Ortak Pazar'a karşı saldırıya geçtiler. Dedikleri kısaca şu: Avrupa'yı biz savunuyoruz. Bundan yararlanan Avrupa devletleri fabrikalarını geliştirip dünya üzerinde bize rakip kesiliyorlar. Araplarla ayrı anlaşmalar yapıp bize kazık atıyorlar.

Olur mu böyle şey? Müttefik isek, sadece savunma işlerinde değil, herşeyde bana boyun eğeceksiniz.

Fransa bu işe "Yok!" dedi. Geçen ay New York'ta yapılan "Ortak Enerji Politikası" tespiti toplantısında Amerikan tekliflerini reddetti. Ve arkasından Fransa Cumhurbaşkanı Pompidou Moskova'ya gitti. Fransızlar direnmeye kararlı görünüyorlar.

Ortak Pazarın en son turfanda ortağı İngiltere'de ise, Ortak Pazarcı Heath tapayı attı. Seçimleri kazanan İşçi Partisi şimdi Amerika'nın borusunu öttürüyor.

Bütün iş gelip Almanya'nın tutumunda düğümleniyor. Almanya ortada. İkircikli durumu sürüp gidiyor. Neden?

Çünkü ekonomik bakımdan Almanya'nın çıkarları Amerika ile zaman zaman çatışıyor. Fakat askerî bakımdan Amerika'ya ihtiyacı var. İşte Almanya bu çelişkili durumu dolayısıyle gerilip duruyor. Bir yandan Ortak Pazar'ın en güçlü devleti, âdeta patronudur.

Bu böyle sürüp gidemez. Öte yandan dünyayı saran ekonomik kriz gün geçtikçe Almanya'yı da etkisine alıyor. Brandt'a yöneltilen ağır eleştiriler ve koalisyon hükümeti içinde çatlaklar belirmesi vs. hep bu yüzdendir. Alman Finans-Kapitali gittikçe sıkışıyor. Belki eskiyen kartlarını değiştirmesi gerekecektir. Bu arada Brandt'a da yol görünecektir.

Netekim, Brandt da bunun farkında. "Der Spiegel" şöyle diyor:

"Federal Almanya Başbakanı Willi Brandt, eğer acele edilmezse, Avrupa'daki demokratik sistemin yıkılacağını belirterek ülkelerin komünizm veya faşizm tehlikesi ile karşı karşıya bulunduğunu açıkladı."

1929-30 Krizinden sonraki havayı yaşıyor Avrupa. O zaman da "komünizm tehlikesi" gibi bahanelerle Hitler canavarlıklarına kapı açılmıştı. Tarih tekerrür mü edecek, yoksa?

İşçi sınıfının gücü

İngiliz madencilerinin son aylardaki mücadelesi tüm işçilere örnek bir davranış oldu.

Sayıları 300 bine yaklaşan madenciler, hakları verilmeyince, önce fazla mesai yapmayı reddettiler, sonra da greve gittiler.

Aylarca süren direniş sonucu Heath Hükümeti sarsıldı ve erken seçimlere gitmek zorunda kaldı. 28 Şubat seçimlerinde de alaşağı edildi.

Şimdi madenciler haklarını almışlar, ücretlerine yüzde 30 zam sağlamışlardır. Ve grev sona ermiştir.

Değil tüm işçiler, onların sadece bir bölüğü olan madenciler bir kaç aylık direnişle koca hükümeti devirebildiler. Bu ne büyük güçtür? Hele işçi sınıfı tümüyle direnişe geçecek olsa, yalnız hükümetleri mi, dağları bile devirir.. Dünyayı yıkar yeni baştan kurar!..

UYARI köşesi
Kış tatilinden dönen işsiz ARKADAŞLARIMIZA!

Her yıl olduğu gibi, bu yıl da çok sayıda inşaat işçisi kış tatiline gittiler. Kış aylarında işler kesat olduğundan, işçilerin 2-3 ay izinde kalmaları, Patronların ve Arbeitsamt'ların işine geliyor.

Her yıl izinden dönenler tekrar işbaşı yapabiliyorlardı... Fakat bu yıl durum çok değişik. Birçok işçi arkadaşımız bunu gereğince anlıyamadıkları için aldatıldılar.

Uzun kış tatillerinin bazıları ödemeli izin, bazıları da ödemesiz izin oluyordu. Ödemesiz izin tarihinde firmalar izindeki işçilerini pratik olarak işten çıkarmış gösteriyorlar ve Krankenkasse'den kayıtlarını sildirdikleri gibi, Arbeitsamt'lara da bildiriyorlardı. İş olduğu için, tatilden dönenler yeniden işe alınıyor, Arbeitsamt'lar da iş müsaadelerini yeniliyorlardı.

Bu yıl izindeki işçi arkadaşlarımıza birçok firma tarafından işten çıkarıldıkları bildirildi, kâğıtları memleket adreslerine gönderildi, "Abmeldung" denen polis kayıtları sildirildi. Birçokları da tatil dönüşü işten çıkarıldıklarını duydular, işe alınmadılar. Şimdi bu arkadaşlarımıza, Arbeitsamt'lar:

"– Önce Polis'ten oturmalarınızı alın, sonra gelin. Polis oturma vermezse memleketinize gidin!" diyorlar.

Polis ise:

"– Siz iş münasebetini bozmuşsunuz. Abmeldung yapmışsınız, dolayısıyle oturma müsaadenizi iptal etmeşsiniz. Önce Arbeitsamt'a gidin, orası size iş bulmayı veya işsizlik parası vermeyi kabul ederse, o zaman biz size oturma müsaadesi verebiliriz." diyor.

Bu arkadaşlarımız şimdi (İki câmi arasında kalan beynamazlar gibi) iki makam arasında mekik dokuyorlar. Bazılarının canı sıkılıyor ve memlekete temelli gidiyor. Zaten bu resmî taktiğin amacı da budur.

Bu durumdaki arkadaşlarımıza tavsiyemiz şudur: Önce bir yere Anmeldung yapsınlar. İşe Arbeitsamt'tan başlasınlar. Arbeitsamt, ya iş veya işsizlik parası vermeye mecburdur. Kendileri izindeyken Patronların yaptığı ABMELDUNG onları bağlamaz. Bunu özellikle dile getirsinler. İşleri görülmezse, mutlaka ya Sendikalara veya Türkdanış'lara başvursunlar, yardım istesinler. Hiçbir yerden yardım göremiyeceklerini zannedenler varsa, durumu İŞÇİ GAZETESİ'ne yazsınlar. Biz ilgileneceğimize dair söz veriyoruz.

Ancak, Abmeldung'unu kendisi yapıp gidenler ve memlekette 3 aydan fazla kalanlar için yapılacak birşey yoktur.

Saygılarımızla,

danışman

50. yılda neredeyiz?

İşçilerimiz Avrupa'da, Köylülerimiz Anavatanda... Gevrdeydik!..

Az gittik, uz gittik,
Dere tepe düz gittik;
Bir de arkamıza baktık:
Arpa boyu yol almışız!

– Köyişleri Bakanlığı bir kitap yayınlamış: "Cumhuriyetimizin 50 Yılında Köylerimiz" diye.. Bakanlığın yaptığı tespitlere göre, 39 bin civarındaki köyümüzün 17 bin küsurunda yol yoktur. Yâni köylerimizin hemen hemen yarısı yolsuzdur.

– Gene aynı kitaba göre, 11 bin 500 köyde hiç içme suyu yok; 10 bin 500'ünde ise yetersizdir. Yâni, gene köylerimizin yarısından fazlası da susuzdur.

– Türkiye'de okuma yazma bilenlerin oranı da, nüfusun ancak yarısı kadardır. Yâni, yüz kişide 50 kişi elifi görse mertek sanır.

Haydi hayırlısı!.. 50 yılda herşeyin yarısına geldik. Bir 50 yılda kalan yarısını tamamlarız, inşallaaah!..

Bu da Beslenme mi?

Türkiye'deki şu gıda istatistiklerine bakalım:

– Yumurta tüketimi: Adam başına ortalama 10 günde bir tane..

– Et tüketimi: Adam başına ortalama yılda 5 kilo, yâni iki buçuk ayda bir kilo..

Tabiî bu rakamlar, her gün yarım kilo pirzola, biftek yahut tas kebabı ve birkaç yumurtayı mideye indiren şişgöbek burjuva ile, ayda yılda bir ancak et ve yumurta yüzü gören fakir fukara köylü ve işçiminizin ortalamasıdır. Yoksa, işçi ve köylülerimizin tüketimi belki ayda 1-2 yumurta ve 6 ayda bir kilo eti bile bulmaz.

TÜRKİYE'DEN İŞÇİ HABERLERİ

İSTANBUL: Almanya'da çalışan 7 bin işçinin hissedarı olduğu Türksan Kâğıt ve Ambalaj Sanayii Fabrikası işçileri, zamanında aylıkları ödenmediği için işbaşı yapmıyarak direnişe karar vermişlerdir. Yöneticilerin tutumunu eleştiren 65 işçi, çalıştıkları müd detçe maaşlarının zamanında ödenmediğini söyleyip, tam bir dayanışma içerisinde olduklarını bildirmişlerdir. Buna karşı işveren, fabrikanın zarar ettiğini ileri sürmüş, önce borçlarının sonra da işçi ücretlerinin ödenmesi gerektiğini söylemiştir. Şendika yetkilileri, firmanın zarar ettiğini kesinlikle yalanlamış ve bunu sebep olarak kabul etmediklerini bildirmislerdir.

ANKARA: Etibank'a bağlı 26 işyerinde 17 bin işçi greve gitme kararı aldı. Ancak bu grev kararı hemen etkisini göstermiş ve işveren işçilerin isteklerini kabul ettiği için grev başlamadan anlaşmaya varılmıştır. İşçiler birçok malî ve sosyal haklar elde etmişlerdir.

İZMİT: Gebze Belediyesi Genel-İş Sendikası ile toplu sözleşme imzaladı. Buna göre, vasıflı işçinin asgari ücreti 30 lira, vasıfsız işçinin asgari ücreti ise 23,50 lira olarak saptanmıştır. Ayrıca her yıl için 25 krş kıdem tazminatı ücretlere eklenmiştir.

1 Mart 1974 tarihinden itibaren 7,5 lira ve 1 Mart 1975 tarihinden itibaren de 5 lira zam yapılması kabul edilmiştir.

Bremen'de Grev Devam Ediyor

Bremen metal endüstrisinde, 20 yıldan beri ilk defa bir sendikanın organize ettiği grev hâlâ sürüyor.

6 Mart'ta, 86 işyerinde 56 bin işçinin başlattığı grevin diğer bölgelere sıçramaması için her türlü çaba gösterilmektedir.

Ve 8 bin metal işçisi 15 Mart'ta Kuzey Bremen'de protesto yürüyüşü yaptılar ve mücadeleden geri dönmiyeceklerini haykırdılar.

Aynı gün Kuzey Bölgesindeki metal işçileri kısa bir grev yaparak bu protestoları desteklediler.

Neden Resmen...

Baştarafı 1. sayfada

maz. Onlar İşsizler Ordusuna katılırlar. İşsizlik artınca, tüm işçilerde işlerini kaybetme korkusu başlar. Bu nedenle daha fazla çalışıp, daha fazla üretim yaparlar. Hasta olsalar da doktora gidemezler. Böylelikle kapitalist hükümet ve tekelci büyük işletmeler amaçlarına ulaşırlar. Önceleri yüz kişinin ürettiğini, şimdi 70 kişiye ürettirirler. Üretimin maliyeti düşer, kapitalist dünya pazarında rekabeti kazanacak duruma gelirler.

Bundan anlaşılıyor ki, "İstikrar Politikası" dendiği zaman, yüzbinlerce ve milyonlarca işçinin işsizliği ve çoluk çocuğunun perişanlığı göz önüne gelir. Buna işçilerin sefaleti demek daha doğrudur. Federal Almanya'da bunu bugünlerde görmiyen var mıdır?

NEDEN ÖNCELİKLE ALMAN VE ORTAK PAZAR İŞÇİLERİNE İŞ?..

Kapitalist hükümetler sıkıştıkları zaman çeşitli uluslara mensup işçilerin birliğini bozmak için böyle taktiklere baş vururlar. Onları birbirlerine karşı kullanmakta ustadırlar. Kendilerinin tekelci firmaları bizim ülkemize yatırım yapıp, dışarıya döviz kaçırırken, ve işçimizi kendi ülkemizde 1 mark saat ücreti ile çalıştırırken, tüm hammadde kaynaklarımızı kurutup pisliğini ülkemizde bırakırken, ne işçilerimizin yetişmeleri ve eğitimleri için, ne de kullandıkları yol, liman, havaalanı vb. tesislerimizin yapımında bir kuruş katkıda bulunmadan bunları yıpratırken, ihtiyarlıyan, ve sakatlananlarımızın masraflarını da bizim hükümetlerimizin başına yıkarken ve Ortak Pazarlar kurup ülke sınırlarını ortadan kaldırmayı tasarlarken, ENTERNASYONALİST oluyorlar da, çeşitli ülkelerin işçilerini birbirlerine karşı kullanmak için, NASYONALİST (Milliyetçi) oluveriyorlar. Şu soruyu bu günlerde hepimiz kendimize sormalıyız: "Neden Alman hükümeti kriz hâlinde bizleri ülkesinden çıkarma hakkını kendinde buluyor da, ülkemizde hükümet edenler yabancı firmaları yurdumuzdan çıkarmıyor?"

Bu kısımda anlaşılması gereken en önemli gerçek: Madem ki, önce Alman ve Ortak Pazar işçilerine iş, o halde topun ağzındakiler ilk plânda Türkiyeli İşçiler!..

(Devam edecek)

Öğrenelim Öğretelim

Paris Komünü

Yüzyıl evvel Fransız işçilerinin Paris'te kurmuş oldukları devrimci iktidardan bahsedeceğiz bu sayımızda.

Nedenine gelince: 18 Mart'ta bu tarihî olayın 103. cü yılını geçirdik. Andık diyemiyoruz. Zira, burjuva tarihleri bu olayı yazmadıklarından pek çoğumuz adını bile duymamışızdır.

Olayın kısa terihçesi şöyle:

Eylül 1870 Alman-Fransız savaşında Fransa yenilir. Fransız burjuvazisi, Paris'i Almanlara teslim etmeyi kurar. Devrin başbakanı, çoğunluğu işçilerden oluşan Millî Muhafızların elindeki topları Almanlara teslim etmeye kalkınca, işçiler ayaklanırlar. Hem Alman yabancı düşmanına, hem de yerli işveren düşmanlara karşı Paris'i korumaya girişirler. 18 Mart'tan 28 Mayıs'a kadar süren 71 günlük sürede, Paris işçileri, kurmuş oldukları "ParisKomünü" adı verilen kendi iktidarları ile Paris'e en güzel günlerini yaşatırlar.

Hem de bunu, burjuvazinin her zaman yaptığı kanlı iktidar, zülüm, terör, servet düşmanlığı ve baskı ile değil, kimsenin burnunu bile kanatmadan, bütün halkı alabildiğine hür bırakarak gerçekleştirdiler. Hattâ serbestçe seçimler yapılmasına bile izin verdiler. 26 Mart'ta yapılan seçimlerde, bütün oyunlarına rağmen, burjuvazi seçimleri kaybetti. O tarihlerde yayınlanan gazeteler, olayların şahididir.

Bütün bu 71 gün boyunca, Versay'a sığınan Fransız burjuvazisi, devamlı olarak Paris Komünü'ne karşı silâhlı saldırı hareketleri düzenledi ve neticede Alman burjuvazisi ile de anlaşarak Paris'i topa tuttu. 28 Mayıs günü en son Komün müdafaasını da yıkan saldırganlar büyük bir katliam yaptılar.

Binlerce silâhsız insanı, kadın ve çocukları duvarlar önüne dizerek mitralyözlerle taradılar. Yaralı insanları bile canlı canlı toprağa gömdüler. Bu ve benzeri binlerce katliam sırasında 35 bin kişi öldürüldü. 40 bin kişi zindanlara atıldı ve 7 bin 500 kişi sömürgelere sürgüne gönderildi.

Neticede, işçi sınıfının bu ilk iktidar denemesi başarısızlıkla sonuçlandı. Aradan yüz yıldan fazla zaman geçmesine rağmen, bizlerin bu olaydan çıkaracağı dersler vardır.

Birincisi: Komün içerisinde çeşitli fikir ayrılıkları vardı ve işçi sınıfının bilimcil düşüncesi henüz çoğunlukça kavranmış değildi. Böyle olunca da, çok önemli hatalar yapılması kaçınılmaz olmuş ve iktidar, burjuvazi tarafından bir karşı-darbe ile yeniden ele geçirilmiştir.

Daha önceden de, önlerinde bir örnek olmaması, hareketin başarısızlığına tesir etmiştir.

Günümüzde ise, işçi sınıfının bilimcil düşüncesi artık yığınlara mal olmuştur. Yeter ki, işçi sınıfı bu görüş çerçevesinde ve olaylardan ders çıkararak örgütlensin.

İkincisi: Paris Komününde, işçiler aşırı bir hoşgörü ve iyi niyet içindeydiler. Burjuvazinin Versay'da toplanarak sık sık Paris'e saldırmasına gereken önemi vermediler. Hattâ, Komün para sıkıntısı çekerken, burjuvazinin halktan çaldığı paralar bankalarda duruyordu ve bu parayı gerçek sahipleri olarak ele geçirmeleri en tabiî hakları iken, onada dokunmadılar.

Üçüncüsü: Burjuvazi her zaman olduğu gibi bu sefer de düşmanlarla işbirliği ederek vatanını sattı, kendi halkını canavarca kılıçtan geçirdi. Açıkcası onların vatanı yoktur. Onlar için en büyük tehlike, işçi sınıfının iktidarı idi. Bunu önlemek için, düşman işgalini bile kendi elleriyle çağırdılar. Burjuvalar, zaman zaman kendi aralarında harbetseler bile, işçilere karşı her zaman birliktirler.

Görüldüğü gibi, burjuvazinin çıkardığı bütün harpler arkalarından daima bir devrim getirmiştir. İşte, harp denilen bu olağanüstü durumda, nerede burjuvazi idare edemez duruma gelmiş ise, orada işçi sınıfı kendi iktidarını kurmuştur. Fransız-Alman savaşından sonra kurulan Paris Komününde başarısız olan işçi iktidarı kısa sürmesine rağmen Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarından sonra kurulan işçi sınıfı iktidarları halen yaşamaktadır ve dünya işçi sınıfına geleceğini göstermektedir.

FORD'DA KISA ÇALIŞMA

Köln'deki Ford fabrikasında Mart'tan itibaren 2500 işçi kısa çalışmaya başladı. İşçilerin karşı koymalarına rağmen daha evvel 17 bin kişi için kısa çalışma uygulanıyordu.

Ford işçileri, geçen Eylül ayında saat ücretlerine 1 DM, pahalılığa karşı da ayda 280 DM zam talebetmişlerdi. Fakat, hepimizin bildiği gibi, işveren çeşitli oyunlar, baskı ve kaba kuvvetle Ford işçilerinin direnişini engellemeye çalışmıştı.

Şimdi hızlanan pahalılık karşısında yapılan yalnızca yüzde 11'lik zam yetmiyormuş gibi, uygulanan kısa çalışmadan işçilerin satınalma güçleri iyiden iyiye düşmüştür.

Ama yiğit Ford işçileri zor şartların üstesinden gelmeye kararlıdır.

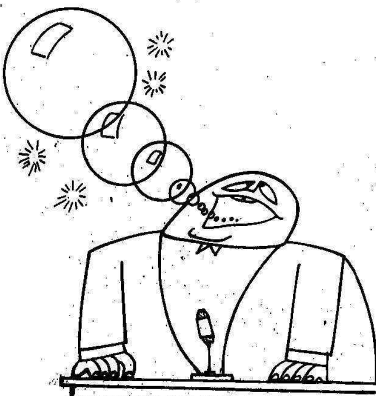
köy kahvesi

-8-

Tabiî ki hayır. Bizim devlet almaz, satmaz ve ticaretle uğraşmaz.

– Peki, ne yapar ki bizim devlet?

– Nutuk atar, zam yapar.

– Bu alım satım işleriyle kimler uğraşır?

– Kapitalist ülkelerde bu işleri kapitalistler, yâni zenginler yapar. Bunları da, büyük işadamı diye tanınan büyük hırsızlar, halkı soyup sovana çeviren tüccarlar ve oturdukları yerden milyonlar vuran komisyoncular olarak sıralayabiliriz.

Beynine bazı soruların takıldığını suratını buruşturup kafasını kaşıyarak belli eden Dobracı Hasan:

– Yahu İbram be, dedi. Bu alışveriş işini kapitalist ülkelerde, yâni devletlerde zenginler yapar, dedin. Bizde de zenginler yapıyor diye açıkladın.. Peki, biz de kapitalist devlet miyiz yâni? Fukaralıktan tozumuz çıkıyor, yine de mi kapitalistiz, yine de mi zenginiz yahu?

– Fukaralıktan tozu çıkan köylü ve işçilerdir Hasan Aga. Baştakiler ise zenginlikten kıç atıyorlar. Yâni devletimizi idare edenler kapitalistlerdir. Bu böyle olunca da, ülkemiz kapitalist bir ülke sayılıyor. Yâni bir ülkenin idare şeklini bilebilmemiz için, o ülkeyi yönetenlerin kimler olduğunu bilmemiz lâzımdır.

– Ulan, amma zamazingolu iş be. Millet açlıktan kırılsın, devlet yine de kapitalist sayılsın.

– Öyledir Hasan Aga. Biz gidip Meclise giriyor ve orada şu veya bu olsun diyebiliyoruz mu? Diyemiyoruz. Diyeceksin ki biz oraya milletvekili gönderiyoruz. Hava bu. Evet hava. Çünkü oraya giden milletvekillerinin hepisi de zengin ve ağa çocuğu. Bir işçinin, bir yoksul köylünün milletvekili olduğu hiç görülmüş müdür? Görülmemiştir. Neden demeyin. Kapitalist ülkelerde milletvekili olabilmek yalan ve para işidir. Yoksullar yalan söylemekten korkarlar. Onların Allahı ve dini imanı var. Ama paraları yok. Paran olmayınca da milletvekili falan olamazsın...

Konuşmaları buraya dek ağzı bir karış açık olarak dinliyen Molla; "Allah ümme sabirin" diye salavat getirip, şaşkın şaşkın baktı İbram'ın suratına:

– Be oğul, ne kafa varmış sende be. Allah zihnini daha açsın, Allah seni doğru yoldan ayırmasın. Lâkin bunları nerden ve nasıl belledin ve nasıl ezberinde tuttun? Ona şaşıyorum.

– Elham'dan, dedi Komik Hakkı. Bu deli bunları "Elham Cüzzü" nden öğrenmiş.

– Sus lan yalama, diye tersledi Molla. Çarpılacan da ağzın burnun birbirine girecek.

Geveze Osman, Hakkı'dan evvel davranarak:

– Tamam işte ya, dedi. İbram da bunları öğrenirken çarpılıp deli olmuş.

– Durun be. Garılar hamamına döndürdünüz kaveyi, dedi Dobracı Hasan. Ne zaman iki lâf edelim desek, bu muzip herif hemen işi karıştırır. De İbram, de sen.. Bu alışverişi zenginler yapınca devletin bunda ne kârı oluyor? Onu de.

– Hiç bir kârı olmaz.

– Olmadan olur mu be?

– Olur tabiî. Ama ancak bu kadar olur.

– Anlamadım?

(Devamı var)

Doğan Güneş

İŞÇİ TOPLANTISI

Baştarafı 1. sayfada

Düsseldorf'ta 16.3.1974 tarihinde Nordrhein Westfallen Türk İşçileri Kültür Derneği salonunda, işçiler "Halka Açık Şirketler" konusunda tartışmışlardır. 3,5 saat süren toplantıyı işçiler dikkatle izlemişlerdir. Toplantının sonunda, Halka Açık Şirketlerin işçilerin biriktirdikleri tasarrufları istedikleri gibi kullanmaları için parababaları tarafından ortaya atılan bir oyun olduğu konusunda görüş birliğine varılmıştır.

Münster'de ise, işçilerimiz ekonomik kriz konusunda bir araya gelerek problemlerini tartışmışlardır. Toplantıya Hessen Radyosundan Osman Tataroğlu da katılarak işçileri ekonomik kriz konusunda aydınlatmışlardır.

Önümüzdeki günlerde de, gene çeşitli şehirlerde, işçi dernekleri tarafından düzenlenecek ve yeni hükümetten işçilerin taleplerini tespit edecek toplantılar yapılmasına devam edilecektir.

Af kanunu Engelleniyor

Baştarafı 1. sayfada

masını ısrarla istemektedirler. Hukukçular, Affın bir takım sınırlamalara tâbi tutulmasının hukuk anlayışına ters bir davranış olduğunu açıkladılar.

Yurt dışında ise, Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu (ATTF), Fransa'da yayınlanan İŞÇİNİN DOSTU gazetesi, gene Fransa'da kurulmuş Sınırsız Af Komitesi, Bielefeld İşçiler Derneği gibi çok sayıda ilerici kuruluşlar Af kampanyasına katıldılar.

Sütunlarımızın elverdiği ölçüde bu kuruluşların bildirilerine gazetemizde yer veriyoruz. Bundan sonra da, Af Kampanyası ile ilgili olarak bize intikal eden haber ve yazıları yayınlamayı görev sayarız.

Bielefeld'de çalışan Türkiyeli işçiler Başbakan Ecevit'e bir bildiri göndererek Af kampanyasına katılmışlardır.

İŞÇİLER, ÖĞRENCİLER, İLERİCİ YURTSEVERLER – HÜKÜMETİ UYARIN, başlığını taşıyan bildiride özetle şöyle denilmektedir:

"Halkının özgürlüğü uğrunda mücadele ettiği için, soyguncular karşı koyduğu için, yağmacıya gerekeni yaptığı için, Amerikan emperyalizmine ve onun yerli işbirlikçisine karşı kendi iktidarını kurmak istediği için Kişileri Tutuklıyamazsınız. Bu onların en tabii hakkı ve en kutsal ÖDEVİDİR. Bu eylemlerden ötürü insanları ZİNDANLARDA tutamazsınız. Onun için GERÇEK GENEL AF çıkaracaksınız. Çıkarmak zorundasınız."

Fransa'da kurulu SINIRSIZ GENEL AF KOMİTESİ ise, Cumhurbaşkanı ve Başbakana aşağıda son bölümünü verdiğimiz bildiriyi göndermiştir. Bildiri geniş bir işçi kitlesinin imzalarını taşımaktadır.

"Genel Af sınırsız olmalıdır. Düşünce ve eylem suçu diye bir ayırım, çağımızın insanlık ve hukuk anlayışına kesinlikle aykırıdır.

"Biz yurt dışındaki Türk işçileri, ülkemizde SINIRSIZ GENEL AF'fın bir an önce çıkarılmasını istiyoruz. Söz verdiğiniz iç barış ve kardeşlik havasının esmesi, bütün tutukluların, düşünce ve eylem suçu diye bir ayrım yapılmaksızın serbest bırakılmasına bağlıdır."

KARDEŞLER: AFFIN SINIRSIZ OLARAK UYGULANMASI İÇİN AÇILAN KAMPANYALARA BİZ DE KATILALIM. TÜM GÜCÜMÜZLE DEMOKRATİK BASKI OLANAKLARIMIZI KULLANALIM. ZİNDANDAN ÇIKACAK HER YURTSEVER, İŞÇİ SINIFI İÇİN BİR KAZANÇTIR.

* * *

Acil Görevimiz

Baştarafı 1. sayfada

damı artaya konulmuştur. Türkiyemizde İşçi Sınıfımızın ve onun gönüllülerinin yapacağı iş, yakın geçmişin acı derslerini de gözönüne koyarak, dürüstlükle göreve sarılmaktır.

Yurt Dışında:

Yurdumuz dışında bir milyonu aşkın işçimiz ekmek kavgasındadır. Bu insanlarımız neden, nasıl binlerce kilometre uzaklarda hayatlarını kazanmaya mecbur olmuşlardır? Bu, yazımızın konusu değildir.

Konu, yabancı işçiler olarak, ekonomik, sosyal, kültürel, siyasî binlerce problem içinde oluşumuzdur.

Ne yapacağız?

Yol bilmiyoruz, dil bilmiyoruz, hakkımız hukukumuz nedir, bilmiyoruz. Ve üstelik dağınık durumdayız. Örgütümüz, birliğimiz yok, ya da var olanlar çözmüyor, yol gösteremiyor problemlerimize. Şimdiye kadarki hükümetler, "eti senin, dövizi benim" diyerek bizleri buralara merasimlerle sürmüşlerdir. "Hiçbir derdimizin olmadığını" söyleyecek kadar utanmazları, başımıza elçi diye, ateşe diye göndermişlerdir.

Yeni hükümet neleri yapabilecek, ya da neleri yaptırmıyacaklar, henüz belli değil.

O halde, biz haklarımızı nasıl alacağız, nasıl çiğnetmiyeceğiz? Bizi de kapılarında köle olarak değerlendirmelerini nasıl değiştireceğiz?

Bunun yolunu artık bilmiyen kaldı mı? Son yıllarda gelişen haklı mücadelemiz de tekrar tekrar gösterdi ki, köleliğimiz örgütsüzlüğümüzdendir.

Şimdi, yurt dışındaki işçiler olarak en önemli meselemiz, hangi ülkede olursak olalım, örgütlenmektir. O ülkedeki tüm işçilerle her türlü mücadelede dayanışma içinde olmaktır.

İşte bu görüşlerden hareket eden çeşitli ülkelerde işçi örgütleri, bir yanda bulundukları bölgelerde örgütlenmeyi geliştirirken, diğer yanda Avrupa çapında bir birliği gerçekleştirmeye çalışmaktadırlar.

Hangi ülkede ve bölgede olursak olalım, derhal kendi örgütlerimizi kurup bu çalışmalara katılalım!

Birlik yolunda çalışan arkadaşlar, kurulmuş dernekler, İşçi Gazetesiyle bağlarımızı geliştirelim!

Haklarımızı çiğnetmemek için,

Daha ileri haklar elde etmek için,

Örgütlenmekten ve tüm ülkelerin işçileriyle dayanışma içinde olmaktan başka yolumuz yoktur.

Çileli hayatımız, bunu her gün bize ispatlamaktadır!

İflâslar artıyor

Baştarafı 1. sayfada

FÜRTH/ODENWALD'DA THALER FİRMASI İFLÂS ETTİ: 32'si Türkiyeli olmak üzere yüzden fazla işçi işsiz kaldı. Son aylıklarını alamadılar.

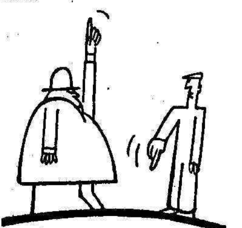
Thaler Firmasının iflâsı gerçek bir iflâstır. Bu sayımızda da devam eden "Neden Resmen Açıklamazlar?" başlıklı yazımızda da belirtildiği gibi, hükümetin kredi kısıtlaması ile ilgili iflâstır bu.

Parababaları

Baştarafı 1. sayfada

dırıya geçti. Arkasından İşverenler Sendikası ve parababalarının tüm sözcüleri saldırı kampanyasına katıldılar.

Bir de gene son günlerdeki gazetelerde çarşaf çarşaf reklâmlar görüyoruz. Otomobil fabrikaları veriyor bu reklâmları.

"Murat 124" otomobillerini yapan Koç'un Tofaş fabrikası olsun, "Renault" otomobillerini yapan OYAK'ın fabrikası olsun, yetkili satıcılarını reklâm ediyorlar. Hani şu 50 bin liralık otomobili, alavere dalavere millete 100 bine yutturanlar var ya, işte onları reklâm ediyorlar.

Kaç kişi bunlar diye şöyle bir bakacak olursak, ne görüyoruz? Koç'un otomobillerini satanlar, Anadolu'nun 67 vilâyetine ve kimi kasabalarına yayılmış 83 temsilciden ibaret. Renault'ları satanlar da ha da az: 47 kişicik.. Diğer araçların temsilcileriyle birlikte bütün bu aracı takımının sayısı birkaç yüzü aşmaz.

Demek halkın sırtından milyonlar, milyarlar vuranlar:

1- Bu birkaç dev fabrikatör (Finans-Kapitalist) ile,

2- Onların Anadolu'ya yayılmış birkaç yüz kişilik kolu olan Tefeci-Bezirgânlardır..

Hükümet bunların vurgununu dizginlemeye kalkınca da, yaygara koparıyorlar: "Kut-sal özel mülkiyet", "Kutsal özel teşebbüs" edebiyatı yapıyorlar.

Kim vurar bunları? Köylünün, şöförün, halkın paraları "özel mülkiyet" değil midir? Tekel kurup o paraları zorla halkın elinden almaktır, asıl mülkiyet düşmanlığı.

DEYİŞLER

Sayın İşçi Gazetesi Yöneticileri,

Epeyce bir zamandan beri İşçi Gazetesi'ni okuyorum. Fikirlerini benim fikrime uygun buldum. Birkaç seneden bu yana yazdığım şiirlerimden size, beğenilip yayınlanacağını ümit ederek gönderiyorum.

Eğer uygun görülürse bu benim gayretimi arttıracaktır. Saygılarımla.

BİR GÜN

Senden ayrılıyorum içim kırıklarla dolu
Bizi de yoksulluklarla unutmasaydın yurdum ne olur?
Belki ben de gülerim bir gün köylerinde
Yükselir sesim, bir kurtuluş adım duyulur.

Yine sen yaşarsın ben mevcut oldukça
Bir gün olursa benim de mutluluğum sürer
Oynamaz ağaların, patronların bizimle
İnsanların, köyün, şehrin, toprağın güler.

Nasırlı ellerim günler boyu bana çalışır
Yer yüzünde çaresizlik el kapıları kapanır
Yıkılmış bir harabeyim, karşısında dünyanın
İşte çat çat kafama vuruyor perişanlığım.

Gelip kaybolmuşum kapılarına Avrupa'nın
Utanıyorum bakıp köleliğime, hâlime
Er geç bu ezilmişliğin bir sonu gelecek
Haykıracağım varlığımı, ben de çıkıp yerime..

Münster'den bir İşçi

* * *

Bir şiir de, binbir umutla Almanya'ya çalışmaya gelip bir talihsizlik sonunda şimdi hapishanede bulunan bir işçi arkadaşımızdan..

"NEDEN? VE YALAN MI?"

Heya. Kurban...
Almanya'ya işçi geldim
Bire dört kazanmaktı niyetim
Bak hapisteyim işte
Demek ki ben kaybettim.

Heya. Kurban...
Toprağını taşını Altın dediler
Altını çok olanlar
Beni yuvamdan ettiler
Hayvanlaşmış insanlar

Heya kurban...
Çalıştım, yemedim gönderdim
Teypler, televizyolar bıraktım gümrükte
Gecekonduma yakıştırmadılar
Yangını yakıştıranlar

Heya kurban he...
Daha bunlar ne ki
Sen döviz sok yeter ki
Hastaymış, yetimmiş, ölmüşmüş,
hapismiş.. Kim ki?
Hor gördükleri işçiler değil miyiz ki!..

İlhan Demir
61 Darmstadt-Eberstadt

şamar

Baştarafı 1. sayfada

4.006.800 TL zarara sokmuşlar...

Bu da Başka Türlüsü

Zeytinyağı skandalını çok kurcaladığı için, bu davanın hâkimi üç tevbih cezası almış. Hakkında 8 defa tahkikat açılmış. Ve bir defa da maaşından kesilmek üzere para cezası vermiş..

Hâkim bunları verip arka arkaya çıkan tayinlerle sürülme dursun, Gomeller de yurt dışına turistik eşya kaçırarak milyonlar vurmaya başlamışlar.

New York'ta iki sinema alan bu zeytinyağı kaçakçıları, İsviçre bankalarına 90 bin dolar transfer ederek geceklerini garantiye almışlar ve 29 Ağustos 1970 günü de davalarının dosyalarını kaybetmek için İzmir vilâyet konağını ateşe verdirip çarşı çatır yakmışlar.

Bizde bir düzine Adalet Bakanı var. Bir de Adalet Partimiz var. Fakat kör olası Adalet yok.

Bu kadar soygun olursa hazine tabii ki boşalır. Öyle ise, gelin şimdi de:

Zamlayalım

Erbakan: Zam yapılacağını açıkladı.
Erbakan: Zam oranlarını açıkladı.
Erbakan: Zam maddelerini açıkladı.
Erbakan: PTT'ye zam yapılmıyacağını açıkladı.
Erbakan: Zamların nedenlerini açıkladı...
Zam Bakanı!..........

işçi arkadaş, bu gazete senindir oku ve okut

İşçi Gazetesi 15 günde bir çıkar ■ Unkostenbeitrag 30 Pf Basım Yeri: Eigendruck im Selbstverlag
Sorumlusu: A. Börçek ■ Yazışma Adresi: 6 Frankfurt/M Postamt 17 Postlagerkarte A013419
ABONESİ: 6 aylık 7,5 DM, 1 yıllık 15.- DM ■ POSTSCHECKKONTO: 134318-602 Ffm